

CURTEA SUPREMĂ DE JUSTIȚIE

DECIZIE

19 iunie 2019

mun. Chișinău

Colegiul penal în următoarea componență:

Președinte – Timofti Vladimir,

Judecători – Boico Victor, Toma Nadejda,

examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul său Mazur Svetlana, prin care se solicită casarea deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2018 și a sentinței Judecătoriei Căușeni sediul Ștefan Vodă din 25 octombrie 2018, în cauza penală în privința lui

Roșca Vasile Xxxxx, născut la xxxxx, originar și domiciliat sat. xxxxx r-nul xxxxx

Termenul de examinare a cauzei:

prima instanță:

de la 18.05.2018 – până la 25.10.2018

instanța de apel:

de la 13.11.2018 – până la 06.12.2018

instanța de recurs ordinar:

de la 11.03.2019 – până la 19.06.2019

C O N S T A T Ă :

1. Prin sentința Judecătoriei Căușeni sediul Ștefan-Vodă din 25 octombrie 2018, Roșca Vasile Xxxxx, a fost recunoscut vinovat și condamnat în baza:

- art. 171 alin. (1) Cod penal, la 4 ani închisoare;

- art. 179 alin. (1) Cod penal, la 1 an închisoare.

Conform art. 84 alin. (1) Cod penal, pentru concurs de infracțiuni, prin cumul parțial al pedepselor aplicate, lui Roșca Vasile i-a fost stabilită pedeapsă definitivă de 4 ani 6 luni închisoare, cu executare în penitenciar de tip semiînchis.

A fost admisă parțial cererea de chemare în judecată înaintată de către procuror, fiind încasat de la Roșca Vasile în folosul statului cheltuielile judiciare în sumă de 19.978 lei, suportate pentru efectuarea expertizelor.

2. Potrivit sentinței s-a constatat că, Roșca Vasile, la data de 02.04.2018, în jurul orei 22:00, fiind în stare de ebrietate alcoolică, fără consimțământul proprietarului, ilegal a pătruns în gospodăria și locuința lui Xxxxx, amplasat în s. xxxxx, r-nul xxxxx, cunoscând despre faptul că, ultima se afla de una singură în domiciliu și că este în etate, iar la cererea părții vătămate de a părăsi locuința sa, Roșca Vasile a refuzat.

Tot el, fiind în stare de ebrietate și având scopul de a-și satisface pofta sexuală, aflându-se în domiciliul lui Xxxxx, prin constrângere fizică, exprimată prin aplicarea mai multor lovituri cu pumnul în regiunea capului părții vătămate, pentru a înfrânge rezistența acesteia, aducând astfel victima în stare de imposibilitate de a se apăra, inclusiv profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, exprimată prin vârsta înaintată a victimei, a întreținut cu Xxxxx un raport sexual în formă naturală contrar voinței ei.

Pe baza stării de fapt expuse mai sus, confirmată de probele administrate, faptele inculpatului Roșca Vasile, au fost calificate *de drept* în baza art. 171 alin. (1) Cod penal – violul, adică raportul sexual săvârșit prin constrângere fizică, precum și în baza art. 179 alin. (1) Cod penal – pătrunderea ilegală în domiciliul unei persoane fără consimțământul acesteia, precum și refuzul de al părăsi la cererea ei.

3. Sentința a fost atacată cu apel de către inculpat, la data de 26 octombrie 2018, care a solicitat casarea acesteia, cu rejudecarea cauzei și pronunțarea unei decizii de achitare.

În motivarea apelului a invocat că:

- nu a săvârșit infracțiunile imputate și că vinovăția lui nu a fost dovedită de partea acuzării, dat fiind că din conținutul probelor prezentate în sprijinul învinuirii nu rezultă că a comis acțiunile constatate în sentință:

- în raportul de expertiză judiciară nr. 2018340P0106 din 03 august 2018 se indică, că careva leziuni caracteristice violului la partea vătămată nu au fost depistate;

- în raportul de expertiză judiciară nr. 20180500120 din 30 aprilie 2018 rezultă că, pe obiectele și bunurile ridicate de la domiciliul părții vătămate careva urme ce-i aparțin lui, nu au fost depistate;

- declarațiile părții vătămate și martorului Lazarev Evghenia urmau a fi apreciate critic.

4. Prin decizia Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2018, a fost respins ca nefondat apelul declarat și menținută sentința.

5. În motivarea hotărârii adoptate, instanța de apel a menționat că, în ordine de apel au fost verificate declarațiile și probele materiale examinate în prima instanță și anume: declarațiile inculpatului Roșca Vasile (v. 1, f.d. 209, 221, v. 2, f.d. 23-25); părții vătămate Xxxxx (v. 1, f.d. 210-212 verso); martorilor Lazarev Evghenia (v. 1, f.d. 213-216); Chitrosan Elena (v. 1, f.d. 217-218); Negru Ludmila (v. 1, f.d. 219-220); raportul de expertiză judiciară nr. 2018340P0106 din 03 mai 2018 (v. 1, f.d. 101-103); raportul de expertiză judiciară nr. 20180500120 din 30 aprilie 2018 (v. 1, f. d. 125-128); raportul de expertiză judiciară nr. 201830P0107 din 05.04.2018 (v. 1, f.d. 110-111); procesul - verbal de sesizare despre săvârșirea sau pregătirea pentru săvârșirea infracțiunii din 04.04.2018 (v. 1, f.d. 9); procesul - verbal de ridicare din 04.04.2018 (v. 2, f.d. 23); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 04.04.2018 cu planșa fotografică (v. 1, f.d. 9, 17); procesul - verbal de cercetare la fața locului din 04.04.2018 împreună cu planșa fotografică, prin care s-a cercetat domiciliul lui Roșca Vladimir, situat în s. xxxxx, r-nul xxxxx, în care locuiește inclusiv și învinuitul și s-a ridicat de la fața locului un telefon mobil de model „Nokia” de culoare albă și o lanternă mică de culoare verde cu alb (v. 1, f.d. 28-35); ordonanța procurorului din Procuratura raionului Ștefan Vodă

din 19 aprilie 2018 prin care s-a dispus neînceperea urmăririi penale pe faptul plângerii depuse de către Roșca Vasile asupra acțiunilor angajaților IP Ștefan Vodă, din lipsa faptului infracțiunii (v. 1, f.d. 92-94).

Analizând conținutul apelului nominalizat, instanța de apel a reținut că, inculpatul invocă motive prin care contestă activitatea instanței cu privire la aprecierea probelor administrate, susținând nevinovăția lui în învinuirea înaintată de procuror.

Însă, în opinia instanței, motivele invocate în apel au fost considerate nefondate, deoarece urmărirea penală și judecata în primă instanță s-au desfășurat în strictă conformitate cu procedura prevăzută de lege și, respectiv, nu s-au constatat încălcări care atrag nulitatea probelor administrate și a actelor procedurale efectuate. Probele prezentate în ședința de judecată și puse la baza sentinței, au fost obținute legal, sânt admisibile în conformitate cu prevederile art. 95 Cod de procedură penală și apreciate potrivit dispozițiilor art. 101 Cod de procedură penală.

Instanța de apel a menționat că, starea de fapt și de drept stabilită prin sentință concordă cu probele administrate și apreciate de prima instanță, respectiv sentința cuprinde elementele definitorii condamnării prevăzute de art. 394 alin. (1) și (2) Cod de procedură penală, astfel sunt descrise faptele criminale, considerate ca dovedite, forma și gradul de vinovăție a inculpatului, motivele și consecințele infracțiunilor săvârșite, probele pe care se întemeiază concluziile instanței de judecată și motivele pentru care sunt respinse argumentele părții apărării.

În contextul evaluării activității primei instanțe cu privire la aprecierea probelor administrate în cauză, nu există temei pentru a da o nouă apreciere probelor respective, instanța de apel fiind solidară cu concluziile cuprinse în sentință, dat fiind că sunt motivate temeinic și legal, sub aspectul că vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor imputate este dovedită prin probatoriul administrat în cadrul procesului penal.

De asemenea, instanța de apel a notat că, versiunea inculpatului nu are acoperire probatorie, ce se combate complet prin împrejurările stabilite și probele administrate în cauză. Prin urmare, probele la care se referă apelantul, în sensul că-l dezvinovățesc, nu pot fi puse la baza sentinței de achitare, deoarece acestea nu sunt izolate de restul probelor, ci dimpotrivă, fiind apreciate, din punct de vedere al coroborării lor, confirmă vinovăția inculpatului în săvârșirea infracțiunilor constatate prin sentința atacată. Nerecunoașterea vinovăției nu echivalează cu achitarea inculpatului, de vreme ce declarațiile părții vătămate și a martorilor audiați în cadrul ședinței de judecată în primă instanță, coroborate la rapoartele de expertiză medico - legală și alte probe analizate, demonstrează cu certitudine participarea acestuia la săvârșirea infracțiunilor imputate.

Astfel, poziția, modul și mijloacele de susținere, promovate în cursul procesului penal, inclusiv în instanța de apel, reprezintă opinia subiectivă a părții apărării.

Totodată, de către instanța de apel a fost considerată a fi corect soluționată și chestiunea privind pedeapsa aplicată inculpatului. La soluționarea chestiunii respective, prima instanță a acordat deplină eficiență prevederilor art. 7, 61, 75 și 84 Cod penal, astfel pedeapsa penală fiind stabilită inculpatului în limitele legii.

Instanța de apel a menționat că, în sentință se cuprind datele privind persoana inculpatului și circumstanțele care influențează asupra pedepsei, fiind luate în considerație gravitatea infracțiunilor săvârșite, care potrivit art. 16 alin. (2) și (3) Cod penal fac parte din categoria celor ușoare și mai puțin grave, cât și faptul că inculpatul nu este la prima abatere penală, având antecedente penale stinse. Astfel, instanța de judecată motivat a stabilit categoria și măsura de pedeapsă, corect a concluzionat că scopul pedepsei se va obține prin privarea de libertate a inculpatului. Respectiv, temeiuri pentru aplicarea unei pedepse mai blânde, decât cea prevăzută de lege sau pentru suspendarea condiționată a executării pedepsei cu închisoare nu s-au constatat.

6. Hotărârile judecătorești sunt atacate cu recursuri ordinare de către:

6.1 Avocatul Mazur Svetlana în numele inculpatului, la data de 05.02.2019, care solicită casarea acestora și adoptarea unei noi hotărâri, prin care Roșca Vasile să fie achitat.

În motivarea recursului se invocă:

- instanțele de fond, nu au analizat obiectiv circumstanțele cauzei, nu au ținut cont de principiul individualizării pedepsei penale, nu au respectat cerințele art. 6 CEDO privitor la asigurarea unui proces echitabil;

- este nefondată argumentarea instanțelor, precum că nerecunoașterea vinei este poziția de apărare, deoarece fapta inculpatului nu întrunește elementele infracțiunii prevăzute la art. 179 alin. (1), art. 171 alin. (1) Cod penal, iar vinovăția în comiterea infracțiunilor nu a fost dovedită;

- potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 2018340PO106 din 03 mai 2018, nu sunt depistate careva leziuni caracteristice violului la partea vătămată, la examenul ginecologic careva vătămări în regiunea vaginului și anusului nu s-au depistat, iar raportul de expertiză judiciară nr. 20180500120 din 30 aprilie 2018 expune concluzia că, pe obiectele și bunurile ridicate de la domiciliul părții vătămate nu au fost depistate urme care îi aparțin inculpatului Roșca Vasile;

- declarațiile părții vătămate Xxxxx, martorilor Lazarev, Chitrosan, Negru urmează a fi apreciate critic, deoarece ultimii au dat depoziții precum au auzit despre caz de la victimă;

- în carul cercetării judecătorești nu s-a probat faptul că, inculpatul a pătruns ilegal în domiciliul părții vătămate fără consimțământul proprietarului. Latura subiectivă a infracțiunii se exprimă prin intenție directă, însă inculpatul Roșca Vasile a venit în oșpeție la partea vătămată, ultima nu a solicitat ca acesta să părăsească locuința, ba dimpotrivă au stat la masă;

- motivele infracțiunii de viol în cauza dată se exprimă în năzuința de satisfacere a necesității sexuale, însă rapoartele de experziză judiciară dovedesc contrariul.

În drept, recursul este întemeiat în baza art. 427 alin. (1) pct. 6), 12) Cod de procedură penală.

6.2 Inculpat, la data de 25 februarie 2019, care solicită casarea acestora, rejudecarea cauzei și pronunțarea unei noi hotărâri, deoarece nu este vinovat și nu a săvârșit aceste infracțiuni.

În motivarea recursului invocă:

- probe că a săvârșit infracțiunile imputate la caz nu sunt, iar declarațiile părții vătămate sunt contradictorii și false;

- expertiza medico-legală demonstrează faptul că, nu a avut tangență cu infracțiunea imputată;

- a fost condamnat pe baza unor presupuneri.

7. În conformitate cu prevederile art. 431 alin. (1) pct. 1¹) Cod de procedură penală, procurorul a depus referință privind opinia sa asupra recursurilor declarate, și a solicitat de a decide inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, deoarece motivele invocate în recursuri au constituit deja obiect de examinare în instanța de apel și o altă opinie asupra probelor care au fost puse la baza hotărârii adoptate nu poate servi temei pentru reexaminarea cauzei.

8. Examinând admisibilitatea în principiu a recursurilor ordinare declarate, în raport cu materialele cauzei, Colegiul penal concluzionează inadmisibilitatea acestora ca fiind vădit neîntemeiate, din următoarele considerente:

În conformitate cu pct. 4) alin. (2) art. 432 Cod de procedură penală, instanța de recurs examinând admisibilitatea în principiu a recursului declarat împotriva hotărârii instanței de apel, fără citarea părților, în camera de consiliu, este în drept să decidă asupra inadmisibilității acestuia în cazul în care constată că recursul este vădit neîntemeiat.

Dispoziția alin. (2) art. 424 Cod de procedură penală, stipulează că instanța de recurs examinează cauza numai în limitele temeiurilor prevăzute de art. 427 Cod de procedură penală, care în mod obligatoriu trebuie să fie invocate și argumentate corespunzător de către recurent.

În prezenta cauză, Colegiul menționează că au declarat recursuri ordinare inculpatul și avocatul acestuia. Apărătorul inculpatului în recursul declarat a indicat ca temeiuri de drept pentru casarea hotărârii instanței de apel, pct. 6) și 12) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care prevăd că hotărârile instanței de apel pot fi supuse recursului pentru a repara erorile de drept comise de instanțele de fond și de apel în cazul în care *instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel sau hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția ori motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii sau acesta este expus neclar, sau instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței; precum și faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită.*

Cu referire la prezența în speță a temeiului de casare invocat de către apărătorul inculpatei, prin prisma pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, Colegiul penal relevă că, această normă procesuală, de fapt, stipulează 5 cazuri de casare, după cum urmează:

- instanța de apel nu s-a pronunțat asupra tuturor motivelor invocate în apel;
- hotărârea atacată nu cuprinde motivele pe care se întemeiază soluția;
- motivarea soluției contrazice dispozitivul hotărârii;
- dispozitivul hotărârii este expus neclar;
- instanța a admis o eroare gravă de fapt, care a afectat soluția instanței.

Însă, reieșind din textul recursului declarat nu se atestă și nici nu se întrevede o careva argumentare sub aspectul prezenței vreunui temei pentru recurs din cele

prevăzute la norma procesuală enunțată mai sus. Prin urmare, invocarea normei menționate ca temei pentru recurs, Colegiul penal o apreciază ca fiind una formală și nemotivată, ceea ce este inadmisibil la declararea recursului ordinar.

Cu toate că, apărătorul nu a indicat și nu a motivat care din cazurile prevăzute la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală a fost admis ca eroare de drept la judecarea cauzei în ordine de apel, analizând hotărârea contestată a instanței de apel, Colegiul apreciază că, în prezenta speță instanța ierarhic inferioară și-a motivat decizia în concordanță cu prevederile art. 417 alin. (1) pct. 8) Cod de procedură penală, astfel aceasta cuprinzând temeiurile de fapt și de drept ce au dus, la respingerea apelului declarat în prezenta cauză, fiind motivată just adoptarea unei asemenea soluții. Totodată, Colegiul penal atestă că, instanța de apel a respectat și prevederile art. 414 Cod de procedură penală, expunându-se asupra tuturor motivelor invocate în apel și prin hotărârea sa a oferit răspunsuri argumentate asupra acestora, în coraport cu circumstanțele stabilite în prezenta speță, ce au fost verificate în ședință de judecată. Prin urmare, instanța de recurs conchide că, temeiul pentru recurs invocat de apărătorul inculpatului și prevăzut la pct. 6) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală nu este incident în prezenta speță.

În altă ordine de idei, reieșind din sumarul recursului declarat de către apărătorul inculpatului, Colegiul penal reține că se solicită achitarea ultimului, invocându-se critici referitor la existența elementelor infracțiunilor imputate. Astfel, instanța de recurs consideră că, de fapt, apărătorul inculpatului în recursul declarat semnalează temeiul pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, prin prisma neîntrunirii elementelor infracțiunilor prevăzute de art. 171 alin. (1) și art. 179 alin. (1) Cod penal în acțiunile lui Roșca Vasile. Respectiv, este alogică invocarea temeiului pentru recurs stipulat la pct. 12) al aceleiași norme, precum că *faptei săvârșite i s-a dat o încadrare juridică greșită*, deoarece în asemenea abordare se subînțelege că totuși inculpatul a săvârșit careva fapte prejudiciabile, însă acestea nu au fost încadrate juridic corect. Totodată, din conținutul recursului nici nu se atestă o argumentare desfășurată a acestui temei pentru recurs, fiind doar indicat la temeiurile de drept al recursului declarat.

Totodată, Colegiul atestă că și recursul declarat de către inculpat nu conține o specificare concretă a careva temei de recurs din cele prevăzute la alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, însă din conținutul acestuia se întrevede că autorul nu este de acord cu hotărârile instanțelor de fond, prin care a fost condamnat pentru săvârșirea infracțiunilor imputate lui, considerând că la dosar nu sunt probe ce ar dovedi vina în faptele incriminate lui.

Pe această linie de considerente, Colegiul penal va examina recursurile prin prisma incidenței temeiului pentru recurs prevăzut la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, care de fapt este semnalat în speță de către recurenți.

Colegiul penal consemnează că, acest temei pentru recurs este aplicabil atunci când nu a fost stabilită fapta care corespunde elementelor constitutive ale infracțiunii, nici mijloacele de probă prin intermediul cărora s-au constatat elementele infracțiunii, ori când nu au fost stabilite faptele care invocă circumstanțele atenuante și agravante ale infracțiunii.

Potrivit lucrărilor dosarului se constată că, inculpatul Roșca Vasile a fost învinuit, recunoscut vinovat și condamnat în baza art. 171 alin. (1) și 179 alin. (1) Cod penal și anume – violul unei persoane, profitând de imposibilitatea acesteia de a se apăra, precum și violarea domiciliului acesteia.

În cauza deferită examinării Colegiul notează că, prima instanță în hotărârea adoptată a făcut analiza probelor administrate la caz, în raport cu învinuirea înaintată inculpatului, oferind răspunsuri argumentate la criticile esențiale invocate de către partea apărării, care de altfel au fost similare și în procedurile de apel și recurs ordinar. Prin urmare, dat fiind faptul că prima instanță corect a stabilit circumstanțele de fapt și de drept, analizând obiectiv cumulul de probe prin prisma art. 101 Cod de procedură penală, astfel corect ajungând la concluzia privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate. Atât instanța de apel, cât și cea de recurs ordinar nu au avut temeiuri de a devia de la concluziile menționate în sentința de condamnare. Respectiv, deoarece chestiunile invocate atât în apel, cât și recurs, au constituit obiect de analiză și în sentința adoptată de către prima instanță, iar potrivit jurisprudenței CtEDO, în situația în care instanța de fond și-a motivat decizia luată, arătând în mod concret la împrejurările care confirmă sau infirmă o acuzație penală, pentru a permite părților să utilizeze eficient orice drept de apel/recurs eventual, o curte de apel poate în principiu, să se mulțumească de a relua motivele jurisdicției de primă instanță (*hotărâri CEDO Garcia Ruis contra Spaniei, Heile contra Finlandei*).

În sprijinul concluziilor instanțelor de fond, Colegiul penal menționează că, potrivit art. 113 alin. (1) Cod penal, se consideră calificare a infracțiunii determinarea și constatarea juridică a corespunderii exacte între semnele faptei prejudiciabile săvârșite și semnele componenței infracțiunii, prevăzute de norma penală.

Ca argument de bază în susținerea poziției de casare a hotărârii contestate, se invocă, precum că nu s-a confirmat la caz prezența elementelor infracțiunilor de viol a unei persoane și violarea de domiciliu, prevăzute de art. 171 alin. (1) și art. 179 alin. (1) Cod penal, imputate inculpatului.

Contrar criticilor recurențelor, instanța de recurs consideră că, instanțele de fond justificat au constatat că în acțiunile inculpatului se întrunesc toate elementele infracțiunilor menționate mai sus, ținând cont de faptul că partea vătămată Xxxxx, fiind audiată în ședință de judecată a confirmat că, în noaptea spre 03.04.2018, în domiciliul său a pătruns o persoană, care i-a aplicat o lovitură în față și a dezbrăcat-o și forțat a avut un act sexual cu ea, l-a recunoscut anume pe inculpatul Roșca Vasile, care era în stare de ebrietate avansată și în ziua de 02.04.2018, a venit la ea în ospeție și a servit cu ea, și vecina ei Chitrosan Elena. În acea noapte a solicitat ca inculpatul să-i părăsească domiciliul, însă acesta nu s-a conformat cerințelor. După comiterea violului din buzunarele inculpatului, i-au căzut careva lucruri și anume un telefon mobil și o lanternă mică, pe care le-a luat și le-a pus sub pernă. A doua zi dimineață a venit asistentul social Lazarev Evghenia, căreia i-a relatat despre cele întâmplate. Declarațiile părții vătămate coroborează cu declarațiile martorului Lazarev Evghenia, care a declarat că, l-a data de 03.04.2019, când a venit în vizită la partea vătămată aceasta a găsit-o în lacrimi și i-a comunicat că un bărbat a pătruns în locuința ei și a violat-o, i-a spus că în acea seară înainte de a se culca a fost în ospeție la ea vecina sa

Chitrosan Elena și încă un băiat. După cele relatate martorul Lazarev E., s-a dus la vecina menționată pentru a clarifica lucrurile, la domiciliul ultimei era și inculpatul și toți împreună s-au întors la victimă, care văzându-l pe Roșca Vasile a indicat la el ca făptașul violului și pătrunderii în domiciliu. Partea vătămată a relatat că, are lucrurile căzute de la inculpat, sub pernă care au fost luate de vecina Chitrosan Elena, care l-a rându-l său le-a transmis lui Roșca Vasile.

Potrivit raportului de expertiză judiciară nr. 201830P0106 din 03.05.2018, se confirmă că la partea vătămată Xxxxx la examinarea medico-legală s-au depistat leziuni corporale neînsemnate în regiunea mandibulei (f.d. 103 v. 1), astfel în viziunea instanței de recurs această probă confirmă faptul că asupra ultimei a fost aplicată violență așa precum a relatat.

Reieșind din procesul-verbal de cercetare la fața locului cu fototabelă din 04.04.2018, se confirmă că la domiciliul inculpatului Roșca Vasile au fost depistate lucrurile care le-a găsit partea vătămată la ea în casă și anume un telefon mobil Nokia de culoare albă și o lanternă mică de culoare verde (f.d. 28-35 v. 1).

Așadar, prin cumulul de probe administrate la caz, instanțele de fond au avut suficiente temeiuri de a constata prezența în acțiunile inculpatului Roșca Vasile a elementelor infracțiunilor imputate, deoarece lucrurile rămase după plecarea făptașului crimelor săvârșite de la domiciliul părții vătămate s-au dovedit a fi ale inculpatului, iar la partea vătămată potrivit raportului de expertiză judiciară efectuat la 03.05.2018 s-au depistat leziuni corporale, fapt ce indică la aplicarea violenței, așa precum a relatat victima.

Deși, în prezenta speță predomină probele indirecte, în opinia Colegiului, acestea au fost suficiente ca instanțele de fond să adopte hotărâri de condamnare, deoarece acestea coroborează între ele și cu declarațiile părții vătămate, și a martorilor audiați în ședințele de judecată, respectiv din înlănțuirea lor logică întemeiat s-a ajuns la concluzii de constatare a vinovăției lui Roșca Vasile la comiterea infracțiunilor imputate acestuia.

Argumentele recurențelor, precum că din raportul de expertiză judiciară din 03.05.2018 se constată că, nu au fost depistate la partea vătămată leziuni corporale în regiunea vaginului și anusului, ceea ce indică că nu a avut loc violul, Colegiul le apreciază ca insuficiente de a răsturna hotărârile judecătorești la caz, deoarece faptul că în acele zone ale corpului nu au fost depistate leziuni corporale, nu exclude comiterea unui act sexual forțat, ținând cont de vârsta înaintată a părții vătămate, unde potrivit raportului de expertiză menționat mai sus, himenul victimei este deformat complet, în urma vieții sexuale ale acesteia.

Nu pot fi reținute ca pertinente nici alegațiile apărării, precum că inculpatul Roșca Vasile a venit în ospetie la partea vătămată, unde au și stat la masă servind băuturi alcoolice și ultima nu a solicitat ca să părăsească locuința ei, respectiv nu s-a confirmat faptul violării domiciliului. La aceste critici, Colegiul relevă că, violarea domiciliului lui Xxxxx a fost imputată inculpatului, nu pentru faptul că în seara de 02.04.2018 a venit în ospetie și a servit băuturi cu partea vătămată, și vecina acesteia Chitrosan Elena, dar ulterior acestor evenimente, după ce au plecat Roșca Vasile și vecina. Prin urmare, inculpatul peste o perioadă de timp în noaptea spre 03.04.2018 a

revenit și fără permisiunea victimei a pătruns în locuința acesteia, fiind în stare de ebrietate, unde a comis și infracțiunea de viol.

În viziunea Colegiului penal, în speța deferită judecării nu s-a constatat discrepanță între cele reținute de instanțele de fond în vederea condamnării inculpatului și conținutul real al probelor sau ignorarea unor aspecte evidente ce au avut drept consecință pronunțarea altei soluții, decât cea pe care materialul probator o redă.

Prin urmare, opozant criticilor invocate de recurenți, instanța de recurs statuează că, nu se constată prezența a careva dubii privind vinovăția inculpatului, în săvârșirea infracțiunilor imputate, iar acțiunile acestuia sânt incidente elementelor faptelor prejudiciabile prevăzute de art. 171 alin. (1) și art. 179 alin. (1) Cod penal și în cele din urmă temeiul pentru recurs semnalat și stipulat la pct. 8) alin. (1) art. 427 Cod de procedură penală, nu și-a găsit confirmarea în prezenta cauză.

Având ca reper cele notate mai sus, Colegiul penal apreciază argumentele invocate ca nefondate, deoarece nu sunt incidente în speță cazurile de casare la care au făcut referire autorii recursurilor, ce ar servi drept temei de implicare a instanței superioare, în sensul casării deciziei contestate, impunându-se astfel, concluzia privind inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate, ca fiind vădit neîntemeiate.

9. În conformitate cu art. 432 alin. (1), (2) pct. 4) Cod de procedură penală, Colegiul penal,

D E C I D E :

Inadmisibilitatea recursurilor ordinare declarate de către inculpat și de către avocatul său Mazur Svetlana, împotriva deciziei Colegiului penal al Curții de Apel Chișinău din 06 decembrie 2018, în cauza penală în privința lui **Roșca Vasile Xxxxx**, ca fiind vădit neîntemeiate.

Decizia este irevocabilă.

Decizia motivată pronunțată la data de 18 iulie 2019.

Președinte

Timofti Vladimir

Judecători

Boico Victor

Toma Nadejda